

Laborator 3 – Constructori și destructori

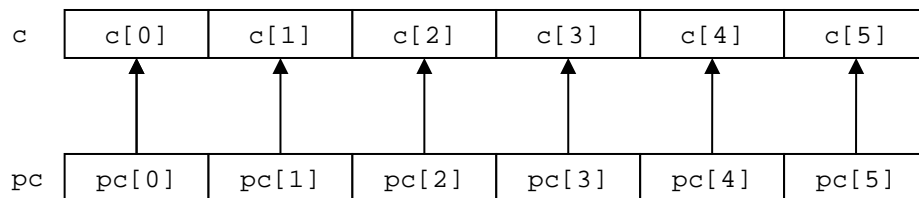
Tema 3.1

Analizați programul din fișierele EX3.H, EX3.CPP, CERC.H, CERC.CPP din anexa 3.

Tema 3.2

Să se adauge un vector de pointeri către clasa CERC de aceeași dimensiune cu vectorul existent. După inițializarea vectorului existent adresele cercurilor vor fi completate în vectorul de pointeri. În continuare programul va accesa structura de date numai prin intermediul vectorului de pointeri.

Considerații teoretice 3.2

Indicații 3.2

⇒ Inițializarea tabloului de pointeri se poate face de exemplu `pc[k]=&c[k]` într-o buclă

Tema 3.3

Sa se modifice metoda Atribuire astfel încât ultimi 2 parametri să aibă valorile implicite 100 respectiv "YELLOW". Se va apela apoi succesiv cu 4, 3 și respectiv 2 parametri și se va observa de fiecare dată efectul la rulare.

Considerații teoretice 3.3

În C++ ne sunt permise funcții sau metode cu parametri având valori implicite (valorile implicite pot fi doar constante). Parametrii implicați se specifică la definirea (prototipul) funcției, iar dacă aceasta nu există atunci se specifică declararea (implementarea) funcției. Funcția (metoda) care are declarați parametri implicați poate fi apelată fie cu toți parametrii fie omițând parametrii (care vor lua valorile implicite). Declararea parametrilor implicați se face de la dreapta spre stânga, în lista de parametrii, fără a omite vreunul.

```
#include <iostream.h>

long Calcul(int x, int y = 5, int z = 2); prototipul functiei

void main()
{
    int m = 3, n = 7, o = 6;
    cout<<Calcul(m, n, o);           //va afisa 16 (3 + 7 + 6)
    cout<<Calcul(m, n);             //va afisa 12 (3 + 7 + 2)
    cout<<Calcul(m);                //va afisa 10 (3 + 5 + 2)
}
```

```
long Calcul(int x, int y, int z)
{
    return x + y + z;
}
```

În exemplul de mai sus am definit o funcție cu trei parametri dintre care doi (ultimii doi – vezi regula enunțată) au valori implicite. Funcția poate fi apelată în acest caz cu trei parametri, cu doi parametri (z ia valoarea implicită 2), cu un parametru (y ia valoarea implicită 5, iar z ia valoarea implicită 2).

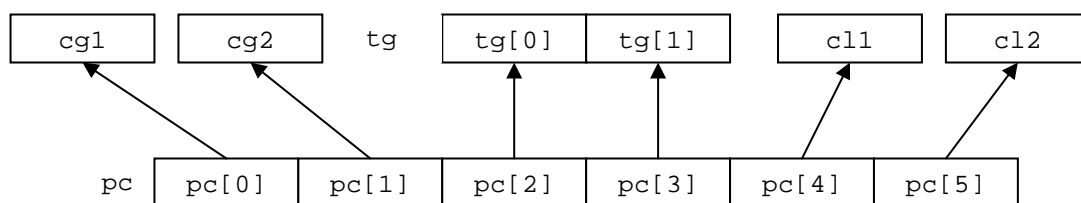
Indicații 3.3

⇒ Atenție, parametrii implicați se specifica o singura data, numai în interiorul clasei.

Tema 3.4

Să se înlocuiască cele 6 cercuri memorate sub forma vectorului “c[6]” cu 6 cercuri memorate în obiecte diferite astfel: 2 cercuri definite global (numite cg1, cg2), un tablou global de 2 cercuri (numit tg[2]) și 2 cercuri definite local (numite c11, c12).

Considerații teoretice 3.4

Indicații 3.5

⇒ În acest caz inițializarea tabloului de pointeri pc[6] trebuie făcută explicit element cu element.

Tema 3.5

Să se modifice metoda Atribuire astfel încât să devină constructor cu 4 parametri dintre care ultimii 2 implicați. Fiecare obiect individual definit va fi inițializat explicit în momentul definirii.

Considerații teoretice 3.5

Una dintre marile probleme ale programării este aceea a inițializării variabilelor (obiectelor). În cazul obiectelor dacă avem o metodă pentru inițializare, depinde de noi dacă o apelăm sau nu. Tocmai pentru a nu ne permite să uităm apelul unei metode de inițializare C++ introduce noțiunea de constructor.

Constructorul este o metodă a clasei care: are același nume cu al clasei căreia îi aparține, nu are tip returnat și la instanțierea unui obiect se apelează automat. Dacă programatorul nu declară explicit nici un constructor compilatorul va genera unul public, fără parametri și care nu face nimic.

Pentru variabilele globale constructorul se apelează înainte de apelul lui main(), pentru variabilele locale se apelează la intrarea în funcția respectivă, iar în cazul variabilelor alocate dinamic se apelează doar în momentul alocării memoriei pentru obiect (new).

Rolul principal al constructorului este acela de a inițializa obiectul pentru care a fost apelat, aceasta însemnând inițializarea tuturor variabilelor membru cu valori determinate, aducând astfel obiectul într-o stare determinată.

Pentru apelarea constructorului cu parametrii la instanțierea obiectului vor trebui furnizați parametrii în următoarea formă:

```
nume_clasa obiect(lista_parametrii);
```

Indicații 3.5

- ⇒ În această fază programul nu va funcționa deoarece nu există constructor implicit care să poată fi apelat pentru elementele din tabloul `tg[2]`. Problema se va rezolva în tema următoare.

Tema 3.6

Sa se adauge si un constructor fără parametrii care sa inițializeze membrii obiectului cu valorile 320, 240, 50, WHITE.

Considerații teoretice 3.6

Supraîncărcarea numelui funcțiilor reprezintă proprietatea compilatorului de a permite să existe mai multe funcții cu același nume dar diferind prin numărul sau prin tipul parametrilor. Deci pentru a face distincția între funcțiile cu același nume compilatorul se folosește doar de numărul și tipul parametrilor, nu și de tipul returnat de funcție.

În cazul în care avem definite mai multe funcții cu același nume, iar una sau unele dintre aceste funcții au și parametrii implicați trebuie avut de grijă ca atunci când se apelează funcția respectivă compilatorul să poată decide care funcție s-o folosească.

Vom prezenta în continuare exemplul cu clasa `RATIONAL` prezentat în lucrarea anterioară.

```
#include <iostream.h>

class RATIONAL
{
private:
    int numarator;
    int numitor;
public:
    RATIONAL(){numarator = 1; numitor = 1};
    RATIONAL(int x, int y = 1);
    void Adun_int(int y);
    void Initializez(int x, int y);
};

void Afisez(RATIONAL x)
{
    cout<<x.numarator<<"/"<<x.numitor<<endl;
};

RATIONAL::RATIONAL(int x, int y)
{
    numarator = x;
    numitor = y;
};
```

```

void RATIONAL::Adun_int(int y)
{
    numarator += y*numitor;
    Afisez(*this);
}

void main()
{
    RATIONAL a, b(3), c(7,4); //instantierea obiectelor cu apelarea constructorilor
                             //sub diverse forme
    a.Adun_int(2);
}

```

Indicații 3.6

- ⇒ Atenție la numărul de cercuri afișate.
- ⇒ Dacă există constructor definit nu se mai generează automat un constructor implicit.

Tema 3.7

Să se includă în tabloul `pc[]` și două cercuri alocate dinamic inițializate fiecare în parte cu câte unul din cei doi constructori.

Considerații teoretice 3.7

În C alocarea dinamică a memoriei se realizează cu ajutorul funcției `malloc()`, iar dealocarea cu ajutorul funcției `free()`. În C++ există un sistem propriu alternativ bazat pe operatorii: `new` și `delete`.

Ca și `malloc()`, `new` alocă memorie din zona heap, dar spre deosebire de `malloc()`, el alocă automat memorie suficientă pentru a păstra obiectele de tipul specificat (pentru `malloc` este necesară specificarea mărimii memoriei ce urmează a fi alocate, cu ajutorul lui `sizeof`). În același timp `new` returnează automat un pointer de tipul specificat, pe când pentru `malloc` trebuia să folosim explicit un modelator de tip.

Operatorul `delete` trebuie folosit doar cu un pointer valid, alocat anterior prin utilizarea lui `new`. Formele generale pentru `new` și `delete` sunt:

```

nume_clasa *variabila;           //declararea unui pointer de tip obiect
variabila = new nume_clasa;      //alocare de memorie cu new
delete variabila;                //eliberare de memorie cu delete

```

În momentul alocării memoriei, cu operatorul `new`, se apelează automat constructorul, în cazul de mai sus cel fără parametrii. Pentru apelarea constructorului cu parametrii operatorul `new` trebuie folosit astfel:

```
Variabila = new nume_clasa(lista_parametrii);
```

Destructorul este metoda opusă constructorului și care se apelează la eliberarea memoriei prin operatorul `delete` sau la ieșirea din program. Destructorul are numele identic cu al clasei, dar precedat de semnul „~”, la fel ca și constructorul nu returnează nimic însă, spre deosebire de constructor, acesta nu are parametrii. Destructorul este folosit mai ales pentru a elibera memoria atunci când ea a fost alocată cu constructorul. Destructorul se apelează în ordine inversă constructorului, mai întâi pentru variabilele locale și apoi pentru cele globale, iar pentru variabilele alocate dinamic se apelează în momentul eliberării memoriei cu `delete`.

Indicații 3.7

⇒ Nu uitați eliberarea celor două obiecte alocate dinamic.

Tema 3.8

Să se execute programul pas cu pas pentru a vizualiza apelul celor 8 constructori.

Considerații teoretice 3.8

Pentru depanarea aplicațiilor mediile de programare C și C++ pun la dispoziție rularea pas cu pas și posibilitatea de afișare a valorilor diferitelor variabile, la un moment dat, oriunde în program. Toate aceste funcții sunt disponibile în meniul *Debug*.

Pentru rularea pas cu pas avem la dispoziție opțiunea *Debug->Step into* (sau mai rapid cu *F11*), care face executarea programului instrucțiune cu instrucțiune, în momentul întâlnirii unei funcții va intra în funcție și se va putea executa instrucțiune cu instrucțiune. O altă opțiune este aceea de executare a funcției fără însă a mai intra în ea, opțiune care se realizează prin *Debug->Step over* (sau cu tasta *F10*). În rest această opțiune se comportă la fel ca și cea realizată cu *F11*. Pentru a rula programul până la un anumit punct, și doar de acolo să pornească rularea pas cu pas, se folosește opțiunea *Debug->Run to cursor* (sau *Ctrl+F10*).

O altă opțiune a mediului este definirea de puncte de întrerupere (*breakpoint*), programul rulând până întâlnește o instrucțiune pe care s-a definit un punct de întrerupere. Definirea punctului de întrerupere se face prin opțiunea *Debug->Toggle breakpoint* (sau cu combinația de taste *F9*). Pentru a rula aplicația până la primul punct de întrerupere se folosește opțiunea *Debug->Go* sau mai rapid cu *F5*.

Pentru vizualizarea valorilor diverselor variabile, în cursul rulării pas cu pas, se folosește opțiunea *Debug->QuickWatch..* (sau combinația *Shift+F9*).

Indicații 3.8

⇒ Constructorii obiectelor globale se apelează înainte de *main* iar, în lipsa *break-point*urilor execuția pas cu pas începe direct din *main*.

Anexa 3

Ex3.h

```

#define TAB          9
#define ESC          27

#define LEFT         75
#define RIGHT        77
#define UP           72
#define DOWN         80

#define UNU          '1'
#define DOI          '2'

#define NR_CERCURI 6

// prototipuri de functii

void OurInitGraph(void);

```

Ex3.cpp

```

#include <graphics.h>

#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <conio.h>

#include "ex3.h"
#include "cerc.h"

// variabile Globale

CERC c[NR_CERCURI];

void main()
//*****
{
// variabile locale

int CercCurent=0,gata=0,k;

// cod

    OurInitGraph();

    for(k=0;k<NR_CERCURI;k++) //initializari
    {
        c[k].Atribuie(30*k+100,200,5*k+25,k+1);
        c[k].Afiseaza();
    }

    while(!gata)
        switch(getch())
        {
            case ESC:

```

```

        gata=1;
        break;
    case TAB:
        CercCurent++;
        CercCurent%=NR_CERCURI;
        break;
    case UNU:    c[CercCurent].Creste( +10 ); break;
    case DOI:   c[CercCurent].Creste( -10 ); break;
    case 0:
        switch(getch())
        {
            case LEFT:  c[CercCurent].Muta( -10,  0 ); break;
            case RIGHT: c[CercCurent].Muta(  10,  0 ); break;
            case UP:    c[CercCurent].Muta(  0, -10 ); break;
            case DOWN:  c[CercCurent].Muta(  0,  10 ); break;
            default:    break;
        }
    }
    closegraph();
}

void OurInitGraph()
//*****
{
    int gdriver = DETECT, gmode, errorcode;

    initgraph(&gdriver,&gmode,""); /* initialize graphics and local variables */

    errorcode = graphresult(); /* read result of initialization */
    if (errorcode != grOk) /* an error occurred */
    {
        printf("Graphics error: %s\n", grapherrormsg(errorcode));
        printf("Press any key to halt:");
        getch();
        exit(1); /* terminate with an error code */
    }
}

```

Cerc.h

```

class CERC
{
    int x;
    int y;
    int r;
    int c;
    void Sterge();
public:
    void Atribuie(int x0,int y0,int r0,int c0);
    void Afiseaza();
    void Muta(int dx,int dy);
    void Creste(int dr);
};

```

Cerc.cpp

```

#include <graphics.h>
#include "cerc.h"

void CERC::Sterge()

```

```
//*****
{
    setcolor(BLACK);
    circle(x,y,r);
}

void CERC::Afiseaza()
//*****
{
    setcolor(c);
    circle(x,y,r);
}

void CERC::Muta(int dx,int dy)
//*****
{
    Sterge();           //stergere

    x += dx;           //mutare
    y += dy;

    Afiseaza();        //afisare in noua pozitie
}

void CERC::Creste(int dr)
//*****
{
    Sterge();           //stergere

    r += dr;           //redimensionare

    Afiseaza();        //afisare cu noua dimensiune
}

void CERC::Atribuie(int x0,int y0,int r0,int c0)
//*****
{
    x = x0;           // atribuirii spre variabilele private
    y = y0;
    r = r0;
    c = c0;
}
```